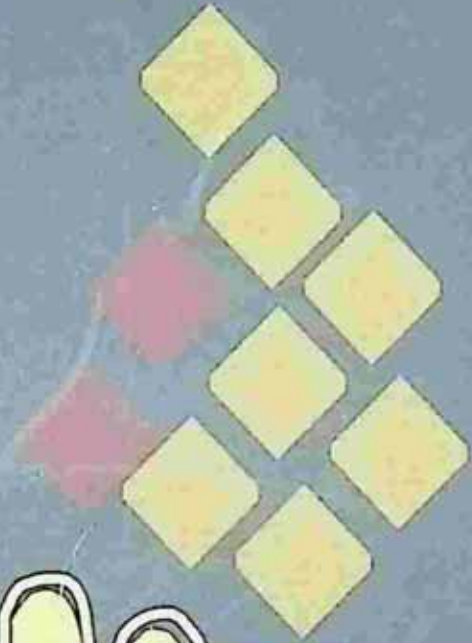

မောင်ဆေး

ဘာသာပြန်တဗျာများ

၂၀၁၈ - ၂၀၂၂

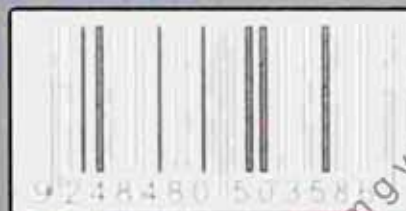
VENUS KHOURY-GHATA

LANGSTON HUGHES

AYANE KAWATA

ZBIGNIEW HERBERT

CHARLES SIMIC

နှစ်ကာလများ
စာအုပ်အစီအစဉ် **၇၂**

ဘာသာပြန် ကဗျာများ

၂၀၁၈ - ၂၀၂၂

မောင်ဒေး

နှစ်ကာလများ

အမှတ် ၁၀၄၊ အပေါ်ဆုံးထပ် (က)၊

အောင်ဇေယျလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၁ ၈၂ ၅၅ ၉၄၈၊ ၀၉ ၂၅ ၄၈၄၈ ၀၄၈။

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ဘာသာပြန် ကဗျာများ ၂၀၁၈-၂၀၂၂

မောင်ဒေး

ပထမအကြိမ်၊ ဇူလိုင်၊ ၂၀၂၃။

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀

တန်ဖိုး - ၅၀၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ ဦးစိန်ဝင်း၊ နှစ်ကာလများ စာပေ (၀၀၇၄၄)၊ ၁၀၄၊ အပေါ်ဆုံးထပ် (က)၊
အောင်ဇေယျလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ အတွင်းနှင့် အဖုံးပုံနှိပ် ဦးအေးဝင်း၊ အေးကမ္ဘာ
ပုံနှိပ်တိုက် (၀၀၂၉၀)၊ အမှတ် ၄၆၊ ၄၆လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ မျက်နှာဖုံး
မောင်ဒေး၊ ကွန်ပျူတာစာစီ သရဖီ။

မာတိကာ

- အမှာစာ	၉
ဗနစ် ဗိုရီ-ဂဟ်တာ	၁၁
Venus Khoury-Ghata (Lebanon/France)	
၁။ လင်သေ မိန်းမ	၁၄
၂။ <i>from</i> Early Childhood	၁၇
၃။ <i>From</i> The Seven Honeysuckle Sprigs of Wisdom	၃၀
လန်စတန်ဟျူးစ်	၃၇
Langston Hughes (USA)	
၁။ ဟားဗားနား အိပ်မက်များ	၃၉
၂။ ဖမ်းမိတဲ့ ငါး	၄၀
၃။ ပင်လယ်ကို မျက်နှာမူထားတဲ့ လမ်းတွေ	၄၁
၄။ ခရီးရှည်	၄၂
၅။ ပင်လယ်ရှုခင်း	၄၃
၆။ လသာတဲ့ည၊ ကာမဲလ်မြို့	၄၄
၇။ နတ်ပြည်	၄၅

၈။ ငွေရောင်မိုးတွေ ရွာသွန်းချိန်	၄၆
၉။ ဆောင်းညရဲ့ လ	၄၈
၁၀။ ပက်ကျိ	၄၉
၁၁။ မတ်လရဲ့ ည	၅၀
၁၂။ ဟာလမ်းည တေးသံ	၅၁
၁၃။ အာတီနာသို့	၅၂
၁၄။ ဖြည့်ဆည်းမှု	၅၃
၁၅။ ဂျစ်ပစီတေးသွားများ	၅၄
၁၆။ မက္ကဆီကန် ဈေးသည်မိန်းမ	၅၅
၁၇။ လူမည်း ပီယာရိုး	၅၆
၁၈။ အာဒဲလား	၅၇
၁၉။ ၅၀-၅၀	၅၈
၂၀။ အချစ်အကြောင်း ညည်းဆိုခြင်း	၅၉
၂၁။ မွန်ရိုးရဲ့ ဘလူးစ်	၆၁
၂၂။ နောက်ဆုံး တစ်ကွေ့	၆၂
၂၃။ တတိုင်းမွှေးပန်းများ	၆၃
၂၄။ မီးရထားရိပ်သာလမ်း	၆၄
၂၅။ ပိုကြိုက်တယ်	၆၆
၂၆။ ဘော်ဒါ	၆၇
၂၇။ Juke Box Love Song	၆၈
၂၈။ အကြံပြုချက်	၆၉
၂၉။ မေတ္တာရပ်ခံခြင်း	၇၀
၃၀။ လမ်းသီချင်း	၇၁
၃၁။ ၁၂၅ လမ်း	၇၂
၃၂။ ရွှေ့ဆိုင်းခံလိုက်ရ	၇၃

အယားနဲ့ခဝါတ	၇၆
Ayane Kawata (Japan)	
- <i>From Castles in the Air</i>	
၁။ မြင်း	၇၈
၂။ အစင်းကျား	၇၉
၃။ ပြိုကွဲခြင်း	၈၀
၄။ အရေးယူ ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်း	၈၁
၅။ မြက်ခင်းပေါ်မှာ	၈၂
၆။ လှန်ထားတဲ့ မျက်ခွံတွေ	၈၃
၇။ လူမမယ် ကလေးတစ်ယောက်နဲ့	၈၄
၈။ ညအချိန် မိုးပျံတံတားပေါ်မှာ	၈၅
၉။ <i>from Time of Sky</i>	၈၆

ဇော့စ်ဂ်ညာ့ဟဲရ်ဘတ် ၉၁

Zbigniew Herbert (Poland)

၁။ နန်းဆက်တစ်ခုရဲ့ နိဂုံး	၉၄
၂။ အင်ပါယာပြည့်ရှင်ရဲ့ အိပ်မက်	၉၅
၃။ ငါတို့ရဲ့ ကြောက်စိတ်	၉၆
၄။ ရုရှားပုံပြင်တစ်ပုဒ်	၉၈
၅။ ဇာတ်ကွက်	၉၉
၆။ အိမ်	၁၀၁
၇။ အရာဝတ္ထုများ	၁၀၂
၈။ အရာဝတ္ထု လေ့လာချက်	၁၀၃

ချားလ်စ်ဆီးမစ်ချ် ၁၀၉

Charles Simic (Serbia/USA)

၁။ သင့်ရဲ့ ကံကြမ္မာကို ဖတ်ရှုပါ	၁၁၁
---------------------------------	-----

၂။ သူ့ရဲ့ ပုစွန်ဟင်းကို ငါ ရူးသွပ်	၁၁၂
၃။ ပင်အပ်တွေနဲ့ ဆွဲပိတ်ချုပ်ထားတဲ့ မျက်လုံးတွေ	၁၁၃
၄။ အိပ်မက်တို့ရဲ့ အင်ပါယာ	၁၁၄
၅။ ဆောင်းဦးကောင်းကင်	၁၁၅
၆။ ဖရဲသီးများ	၁၁၆
၇။ ဟောဒီ လမ်းပေါ်မှာ	၁၁၇
၈။ ကိစ္စနည်းနည်းပါးပါးကို ရှင်းပြမိခြင်း	၁၁၈
၉။ ကျွန်တော့်ရဲ့အမေဟာ မီးခိုးမည်းမည်းတွေနဲ့ ...	၁၁၉
၁၀။ ကျွန်တော်ဟာ ဂျစ်ပစီတွေရဲ့ ခိုးယူခြင်းကို ခံခဲ့ရတယ်	၁၂၀
၁၁။ ရုရှားလူမျိုး လူသားစားသူတွေဟာ ...	၁၂၁

အမှာစာ

ယခုစာအုပ်ပါ ကဗျာဆရာ၊ ဆရာမတွေရဲ့ကဗျာတွေဟာ ၂၀၁၈ ခုနှစ်နဲ့ ၂၀၂၂ ခုနှစ်အကြား ကျွန်တော် ဖတ်ရှုဘာသာပြန်မိတဲ့ နှစ်သက်ရာ ကဗျာများပါပဲ။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားနဲ့ သော်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ထားတာသော်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားနဲ့ တင်ပြတဲ့ ကဗျာစာအုပ်တွေ၊ ကဗျာတွေ ဖတ်ရတဲ့အခါ အာရုံကို လှုပ်နှိုးတဲ့ ကဗျာတွေနဲ့ ဆုံရင် ဗမာလို ဘာသာပြန်ပြီး ဖတ်ကြည့်လေ့ ရှိပါတယ်။ ဗမာစာနဲ့ ဖတ်ရင် ဘယ်လိုနေမလဲ သိချင်တာကြောင့်ပါပဲ။ ဘာသာပြန်တဲ့အခါ မူလကဗျာရဲ့ ဖွဲ့စည်းမှုထဲကို (ဘာသာစကား ရှုထောင့်၊ ကဗျာပစ္စည်း သုံးစွဲပုံ ရှုထောင့်၊ အကြောင်းအရာ/စာသား ဖတ်ရှုမှု ရှုထောင့် စတဲ့ ရှုထောင့်တွေနဲ့) ဝင်ရောက်

ရသလို ဖြစ်တာမို့ ကဗျာရေးသားခြင်းနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့
 စိတ်ကူးတွေ၊ အသိပညာသစ်တွေ ရတတ်ပါတယ်။ တချို့
 ကဗျာတွေကို တစ်ပုဒ်စ၊ နှစ်ပုဒ်စသာ ပြန်ဖို့ ရည်ရွယ်ပေမဲ့
 စိတ်ပါရင် ပါသလို ဆက်ပြန်ဖြစ်သွားတာလည်း ရှိတယ်။
 ဒါပေမဲ့ တစ်ဦးဦးရဲ့ ကဗျာတွေကို တစ်အုပ်စာလောက်
 ရအောင် ဘာသာပြန်ဖြစ်တာမျိုးတော့လည်း မဟုတ်ပြန်
 ဘူး။ အဲသလို ဘာသာပြန်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ကဗျာတွေပါပဲ။ ကျွန်
 တော့်ရဲ့ ကဗျာအပေါ် ခုံမင်နှစ်သက်စိတ်ကို ဆက်လက်
 ရှင်သန်စေတဲ့ ကဗျာတွေလို့ ဆိုရပါမယ်။ ကိုယ်တိုင် ကဗျာ
 မရေးနိုင်တဲ့ အချိန်တွေမှာ ကဗျာရေးလိုစိတ်ကို ဆက်လက်
 မွေးမြူပေးတဲ့ ကဗျာတွေလည်း ဖြစ်တယ်။ ဖတ်ရှုသူများကို
 ကျေးဇူး အများကြီး တင်ရှိပါတယ်။

ဘာသာပြန်ဆိုသူ

ဗနစ်ခိုရီ-ဂဟ်တာ

Venus Khoury-Ghata (Lebanon/France)

သင်္ချိုင်းတွေ၊ ကျောက်စရစ်ခဲတွေ၊ အဝတ်ကြိုးတန်းတွေ၊ သစ်ပင်
 တွေနဲ့ တောင်တွေနည်းတူ ဗနစ်ခိုရီ-ဂဟ်တာရဲ့ကဗျာတွေထဲက ခွန်အား
 အကြီးမားဆုံးသော ဥပစာတင်စားချက် စကားလုံးတွေထဲမှာ 'လေ' ဆိုတဲ့
 စကားလုံးလည်း ပါတယ်။ ပြောင်းလဲခြင်းကို သယ်ဆောင်လာတဲ့ လေကိုပဲ
 ဆိုလိုတာ မဟုတ်။ ဘယ်ကနေ ညာ၊ ညာကနေ ဘယ် အပြင်းအထန်
 တိုက်ခိုက်ရင်း ဘာသာစကားကို ဖျက်ပစ်တဲ့၊ အသစ်ပြန်ရေးတဲ့၊ တစ်ဖန်
 ဖျက်ပစ်ပြီး တစ်ဖန် အသစ်ပြန်ရေးတဲ့ ဘေးတိုက်လေ Crosswinds တွေ
 လည်း ပါတယ်။ လေစီးကြောင်းတွေရဲ့ တွေ့ဆုံမှုမှာ ခိုရီ-ဂဟ်တာ
 ပြောတဲ့ ဇာတ်ကြောင်းတွေ ပေါက်ကွဲတယ်၊ စိတ်ဖြာထွက်တယ်၊ ဆူရီယယ်
 လစွ ဆန်တဲ့ အစီအစဉ်ချမှုတွေထဲမှာ ပြန်လည်အခြေချတယ်။ ဒါပေမဲ့
 အဲဒီ ကူးပြောင်းယူမှုတွေ အတွင်းမှာ မယိုင်းမယိုင် ရှိနေတာကတော့
 သူ့ကဗျာ ဘယ်ကလာခဲ့သလဲဆိုတဲ့ မူလဇာတ်မြစ်ကို ခံစားသိနေရခြင်းပဲ

ဖြစ်တယ်။ သူ့ငယ်ဘဝ၊ သူ့ကျေးရွာ၊ သူ့ဝန်းကျင်က လူတွေနဲ့ သူတို့ရဲ့ သဘာဝလောက၊ ပြီးတော့ ရာဇဝင်အသစ် ရေးသားခြင်းဆိုတဲ့ အံ့ဖွယ် အစဉ်အလာ အမွေအနှစ် စတာတွေက အဲဒီဇာတ်မြစ် ဆိုတာပေါ့'လို့ ကဗျာဆရာမ Mimi Khalvati က ရေးသားခဲ့တယ်။ ခိုရီ-ဂဟ်တာရဲ့ ကဗျာတွေကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုသူ မယ်ရလင်း ဟက်ကာက 'ခိုရီ-ဂဟ်တာရဲ့ လက်ရာတွေဟာ ဘော့ဒလဲရ်က အစပြုလို့ နောက်ပိုင်း မော်ဒန် ပြင်သစ်ကဗျာတွေအထိ တွေ့ရတဲ့ လစ်ရစ်ကဗျာကို ဆန့်ကျင် တဲ့ ဆူရီယယ်လစ္စ ကဗျာအစဉ်အလာရယ်၊ ဥပစာ စကားလုံးတွေ၊ အာရပ် ကဗျာထဲက ဒဏ္ဍာရီလာ တင်စားချက်တွေကို အထပ်ထပ် သုံးစွဲထားတဲ့ ပုံဆောင်ဇာတ်လမ်းဆန်ဆန်၊ ရပ်ရွာဒေသဆန်ဆန် ဇာတ်ကြောင်းဖန်တီးမှု ရယ်ကို ပေါင်းကူးပေးတယ်'လို့ ဆိုတယ်။ ဗနစ်ခိုရီ-ဂဟ်တာကို ၁၉၃၇ ခုနှစ်က လက်ဘနွန်နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ဘစ်ရှရီးဆိုတဲ့ ရွာမှာ မွေး တယ်။ (ဂျစ်ဘရန်နီး ခါလစ်လ် ဂျစ်ဘရန်နီးကိုလည်း အဲဒီရွာမှာပဲ မွေးခဲ့ တယ်) ခိုရီ-ဂဟ်တာရဲ့ မိသားစုက မရွန်နိုက်ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်တွေ (ခါလစ်လ် ဂျစ်ဘရန်နီးလည်း မရွန်နိုက်ခရစ်ယာန် မိသားစုကပဲ)၊ ဖခင်က ပြင်သစ်နဲ့ အာရဗစ်၊ ဘာသာစကား နှစ်မျိုးကို ရေးတတ် ပြောတတ်တဲ့ ရဲဝန်ထမ်းတစ်ယောက်၊ မိခင်က အာရဗစ်လိုပဲ ပြောတတ်တယ်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်မှာ ခိုရီ-ဂဟ်တာ ပြင်သစ်ကို ပြောင်းရွှေ့တယ်။ သူ့ရဲ့ ကဗျာတွေ ထဲမှာ သူ့ရဲ့ မိသားစုဘဝဇာတ်လမ်း၊ စစ်ဒဏ်သင့် လက်ဘနွန်နိုင်ငံရဲ့ သမိုင်း၊ ပြောင်းရွှေ့အခြေချခြင်းနဲ့ ဘာသာစကား စတဲ့ အရာတွေကို နောက်ခံပြုလေ့ ရှိတယ်။ မိသားစုဇာတ်လမ်းတွေကို အသုံးပြုပြီး စကား ပြောတွေကိုလည်း သူ ရေးသားတယ်။ နမူနာအနေနဲ့ဆိုရင်တော့ A House on the Edge of Tears ဆိုတဲ့ဝတ္ထုပါပဲ။ ခိုရီ-ဂဟ်တာတို့ မိသားစုထဲမှာ စာတကယ်ရေးချင်ခဲ့သူက သူ့ရဲ့မောင်လေး။ ဖခင်ရဲ့ ပစ်မှတ်ထား ရမယ် ရှာခြင်းကို အမြဲခံရသူ။ ဆယ်ကျော်သက်ဘဝမှာပဲ မူးယစ်ဆေးစွဲပြီး၊ နောက်တော့ စိတ်ရောဂါကုဆေးရုံကို ရောက်ရတယ်။ စာရေးဆရာလည်း ဖြစ်မလာခဲ့ဘူး။ စောစောက ပြောတဲ့ ဝတ္ထုဟာ သူ့ရဲ့မောင်လေးအကြောင်း

ဖြစ်တယ်။ စာရေးသားလိုပေမဲ့ နောက်ဆုံးမှာ အသံတိုးတိတ်သွားရသူ မောင်လေးအစား သူက စာရေးဆရာမ၊ ကဗျာဆရာမ ဖြစ်လာခဲ့ရတယ် ဆိုတဲ့ ကိစ္စက ခိုရီ-ဂဟ်တာရဲ့ တစ်ဦးတည်းရာဇဝင်မှာ ကြီးမားတဲ့ ကိစ္စ တစ်ခု၊ အနာတရတစ်ခု ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး နောက်ခံ ကိစ္စရပ်တွေကတစ်ဆင့် ခိုရီ-ဂဟ်တာရဲ့ တစ်ဦးတည်းရာဇဝင်က ရုပ်လုံး ပေါ်လာတာ ဖြစ်တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ သူ ကြီးပြင်းနေထိုင်ရာ လူ့ ဝန်းကျင်၊ ခေတ်ကာလ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ရာဇဝင်ကိုလည်း သူ ပြန်လည် ပြုစုတယ်။ ဘဝအတွေ့အကြုံတွေကို၊ မိသားစုသမိုင်းကို၊ သေးငယ် သိမ်ဖျင်းသော အရာအဖြစ် မှိန်ဖျော့ ပျောက်ကွယ်ရခြင်း၊ မေ့လျော့ခံရ ခြင်း စတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ကနေ ကယ်ဆယ်ယူတယ်၊ ဇာတ်ကြောင်းတွေ ကို လှပဆန်းကြယ်တဲ့ ကဗျာတွေအဖြစ် ရေးထွင်းနိုင်ရေးအတွက် လစ်ရစ်က် ရေးသားပုံနဲ့ နရေးတစ် တင်ပြပုံအကြား ညှိနှိုင်းယူတယ်။ နေ့စဉ်ဘဝ အမှုကိစ္စတွေကို ထူးခြားဆန်းကြယ်ဖြစ်မှု၊ ပုံဆောင် ဇာတ် လမ်းဆန်မှုတွေနဲ့ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းယူတယ်။ (ဒီနေရာမှာ Ilya Kaminsky ရဲ့ Deaf Republic, Charles Simic ရဲ့ The World Doesn't End စတဲ့ စာအုပ်တွေကိုလည်း ဖတ်ရှုကြည့်ဖို့ တိုက်တွန်းလိုပါတယ်) ခိုရီ-ဂဟ်တာ က နေရာအစိမ်းမှာ ရောက်နေရခြင်း၊ ဘာသာစကား နှစ်ခုအကြား ဗျာများရခြင်း စတဲ့ ကိစ္စတွေကိုလည်း ထည့်သွင်းရေးသားတယ်။ အစ တုန်းက ကဗျာကို အာရဗစ်ဘာသာစကားနဲ့ ရေးသားခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ပြင်သစ်လို ရေးသားလာတယ်။ ခေတ်ပြိုင် အာရဗစ်ကဗျာကို ပြင်သစ် ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုသူအဖြစ် အာရပ်ကဗျာနဲ့ ပြင်သစ်ကဗျာအကြား ချိတ်ဆက်သူအဖြစ်နဲ့လည်း လုပ်ကိုင်လျက် ရှိတယ်။ ကဗျာစာအုပ် ၁၆ အုပ်ထက် မနည်းကို ရေးထားခဲ့ပြီး She Says ဆိုတဲ့ စာအုပ်က အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုရဲ့ The National Book Critics' Circle Award အတွက် နောက်ဆုံး ဆန်ခါတင်စာရင်း ဝင်ခဲ့တယ်။

လင်သေ မိန်းမ

သူ သေပြီးနောက် ပထမနေ့မှာ
 သူမက သူမရဲ့ ကြည့်မှန်တွေကို ခေါက်သိမ်းတယ်
 ပင့်ကူအိမ်ကို ပိတ်စအိတ်နဲ့ ဖုံးအုပ်တယ်
 ပြီးတော့ အတောင်တဖျပ်ဖျပ် ခတ်လို့
 ထပျံမယ် တကဲကဲလုပ်နေတဲ့ အိပ်ရာကို ကြိုးနဲ့တုပ်တယ်

သူ သေပြီးနောက် ဒုတိယနေ့မှာ
 သူမက သူမရဲ့အိတ်ကတ်တွေထဲကို လွှစာမှုန့်တွေ သွတ်ထည့်တယ်
 အိမ်ရဲ့ပခုံးကို ကျော်လို့ ဆားတွေကို ပစ်ကြဲတယ်
 ပြီးတော့ သူမရဲ့ချိုင်းတစ်ဖက်စီမှာ သစ်ပင်တစ်ပင်စီကို ညှပ်လို့
 အဝေးကို ထွက်သွားတော့တယ်

သူ သေပြီးနောက် တတိယနေ့မှာ
 သူမက သူမရဲ့မျက်ရည်တွေပေါ် စီတန်းနားခိုနေတဲ့
 ခိုငှက်တွေကို ကျိန်ဆဲတယ်
 စပျစ်သီးတစ်လုံးကို ကိုက်တယ်
 အဲဒီစပျစ်သီးက
 ၎င်းရဲ့ ငှက်မွေးနုနုတွေကို သူမရဲ့လည်မျိုတစ်လျှောက် ကြီချတယ်

အဲဒီနောက် သူမဟာ ခြေကျင်ထွက်ခွာသွားခဲ့သူ
 ယောက်ျားကို နေဝင်ချိန်အထိ အော်ခေါ်တယ်
 ထိုယောက်ျားဟာ တိမ်ဖုံးတောင်တန်းတွေဆီက
 နွေရာသီ စားကျက်မြေဆီ သွားနှင့်ခဲ့ပြီ

စတုတ္ထနေ့မှာ

သူမရဲ့အိပ်ခန်းထဲကို ကျွဲတစ်အုပ် ဝင်ချလာတယ်
 သူတို့ရဲ့ဘာသာစကားကို ပြောဆိုနိုင်သူ မုဆိုးကို ထုတ်ပေးပါလို့ပြောတယ်
 သူမရဲ့ငိုသံကို သူမ ထမ်းပိုးတယ်
 ကျည်တစ်တောင့်ကို ပစ်ထည့်လိုက်တယ်
 ကျည်ဆန်က သူမရဲ့အိပ်စက်ခြင်း မျက်နှာကြက်ကို ဖောက်ထွက်သွားတယ်

ပဉ္စမနေ့မှာ

သူမရဲ့တံခါးပေါက်ကြမ်းပြင်မှာ သွေးခြေရာတွေ အလိုလို ပေါ်လာတယ်
 အဲဒီခြေရာတွေနောက် သူမ လိုက်သွားတော့ ရေမြောင်းတစ်ခုဆီရောက်
 အဲဒီမှာ အရာအားလုံးက အရိုးထုတ်ထားတဲ့ ယုန်သားနဲ့ ထွက်နေတယ်

သူ သေပြီးနောက် ဆဋ္ဌမနေ့မှာ

သူမက သူမရဲ့မျက်နှာကို မြေကြီးနဲ့ ဆေးခြယ်တယ်
 လမ်းသွားလမ်းလာတွေရဲ့ အေးအေးလူလူ အရိပ်တွေကို
 တိုက်ခိုက်တယ်၊ သစ်ပင်တွေရဲ့ လည်မျိုကို လှီးဖြတ်တယ်
 သူမရဲ့လက်တွေနဲ့ ထိတဲ့အခါ
 သစ်ပင်တွေရဲ့ အရောင်မဲ့သွေးတွေ အငွေ့ပျံကုန်တယ်

သတ္တမနေ့မှာ

ပိန်လှီရှည်မျော လူယောက်ျားတွေ သူမရဲ့ဥယျာဉ်မြေမှာ ပေါက်ဖွားတယ်
 သူတို့ကို ပေါ်ပလာပင်တွေလို့ သူမ မှားယွင်း ထင်မှတ်မိတယ်

သူတို့ပေါ်က အကိုင်းအလက်တွေရဲ့ ချိုင်းနေရာကို သူမ ကိုက်တယ်
ပြီးတော့ လွှစာမှုန့်တွေကို မရပ်မနား အန်ပါလေရော

အဋ္ဌမနေ့မှာ

သူမရဲ့တံခါးမှာ ပင်လယ်က မြင်းလို ဟိတယ်
သူမ ဝမ်းဗိုက်ရဲ့ ရေကာတာတွေကို သူမ ဆေးကြောတယ်
ပြီးနောက် မြစ်ဝဆီ လှမ်းအော်ခေါ်တယ်
အဲဒီမှာ ယောက်ျားတွေက ကျောက်စရစ်ခဲတွေလို ထိခတ်နေကြ

နဝမနေ့မှာ

ဖူးငုံနေတဲ့ မြူခိုးနဲ့ ပင်စိမ်းပင်တို့ကြားက ခေါင်မိုးပေါ်မှာ
သူမရဲ့မျက်ရည်တွေကို သုတ်တယ်
ကျောက်တုံးတစ်ခုစီထဲက သူမကို သူမ ပြန်ငေးကြည့်တယ်
သူမရဲ့မျက်လုံးထဲမှာ အက်ကြောင်းရာတွေ တွေ့တယ်
ဘုရားကျောင်းတစ်ကျောင်းရဲ့ အက်ကြောင်းထ မှန်ရောင်စုံကွက်တွေလိုပေါ့

ဒသမနေ့မှာ

သူက သူမရဲ့လက်ဖဝါးထဲကနေ တစ်ရှိန်ထိုး တိုးထွက်လာတယ်
သူမရဲ့လက်သည်းခွံပေါ်မှာ ထိုင်ချတယ်
သူ သောက်သုံးဖို့ သူမ ပြောနေကျ စကားလုံးတွေကို တောင်းဆိုတယ်
သူမရဲ့ ခူးနှစ်ဖက်ဆီက မက်မွန်အနံ့ကို တောင်းဆိုတယ်
အဲဒီအရာတွေကို ဗိုက်ထဲရောက်ရင် ပြီးရောဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ သူ မျိုချတယ်
ခရီးလမ်းတစ်လျှောက် သူ့မှာ ပျောက်ဆုံးခဲ့ပြီ
ညဉ့်ဆဲခံ ရေရဲ့ အရသာကို ခုံမင်နှစ်သက်ခြင်း။

Widow

from Early Childhood

ကြယ်တစ်ပွင့် ဆိုတာ
 မီးတောက်တစ်ခုရဲ့ တီထွင်မှု ဖြစ်တယ်၊
 မီးပွင့်ငယ်တစ်ခုရဲ့ ကြံကြံဖန်ဖန် စိတ်ကူး၊
 ထာဝရတရားကို မျှော်လင့်တောင့်တနေတဲ့ မီးအိမ်တစ်ခုရဲ့ ထင်မြင်ချက်၊
 အဘိဓာန်စာအုပ်တွေက လှစ်ဟပြလိုက်တဲ့
 ဘုရားသခင်ရဲ့ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု။

ကျွန်မရဲ့အမေဟာ သူ့တံမြက်စည်းရဲ့ ဝှေ့ခနဲ၊ ဝှေ့ခနဲ လှုပ်ရှားမှုထဲမှာ
 ပျောက်ပျောက်သွားတတ်တယ်
 ကန္တာရလို့ သူ သမုတ်တဲ့ သဲပွင့်တွေကို တိုက်ခိုက်ရ
 ပြိုကွဲသွားတဲ့ ရေလို့ သူ သမုတ်တဲ့ စိုစွတ်မှုက စိမ့်တောမြေ

ကမ္ဘာကြီးနဲ့ဝေးကွာတဲ့ တစ်နေရာမှာ အမေ့ရဲ့ တံမြက်စည်းလှည်းနေတဲ့
 လက်တွေက

မျက်စိနဲ့ မမြင်နိုင်တဲ့ အလောင်းကောင်တွေကို တူးဖော်တယ်
 လေရဲ့ အသေးငယ်ဆုံးသော လှေဝမ်းပေါက်မှုနောက်ကို လိုက်တယ်
 အမှောင်ထုရဲ့ အသေးငယ်ဆုံးသော အစွန်းကွက်ကို
 မိမိကိုယ်မိမိ ရွံရှာနှိမ့်ချခြင်း များစွာနဲ့ လှည်းကျင်းပစ်လိုက်တယ်
 ပြီးတော့ အကြမ်းတမ်းဆုံးသော မုန်တိုင်းထဲမှာ ဟားတိုက် ရယ်တယ်
 သူဟာ စိတ်ဆတ်တတ်သူလို့ အထင်ခံရမှာကို ကြောက်လို့ပါပဲ

အမေ၊ အမေက သိပ်ကို ကျိုးနွံ နှိမ့်ချလွန်းတယ်
 လွဲကျင်းနေတဲ့ အမေ့ရဲ့လက်တွေအတွက် ဆိုပြီး
 တိုက်ခိုက်လာသူ လေအတွက် အမေက ပနာမယူဘူး။

မေမနက်ဇာအတွက်

သတ်မှတ်ထားတဲ့နေ့မှာ နှင်းထဲက ပေါက်ကွဲထွက်လာတဲ့ အသံဗလံတွေကို
 မယုံကြည်ကြနဲ့လို့ ကျွန်မတို့ကို သွန်သင်ကြတယ်
 ပြီးတော့ ကျွန်မတို့ကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် စကားတွင်တွင်ပြောတယ်
 မသိရင်ပဲ ကျွန်မတို့က မြေကြီးရဲ့ အမှောင်ဘက်ခြမ်းကနေ၊
 အကွရာရဲ့ ဝမ်းအောက်ကနေ၊ ထွက်လာခဲ့ကြတာလိုလို

မသိရင်ပဲ ကျွန်မတို့ရဲ့နံရံတွေက အပြင်လောကကြီးကို
 အကာအကွယ် ပေးထားရမှာလိုလို
 ချမ်းစိမ့်မှုရဲ့အကျိုးအမြတ်ကို ကာကွယ်ပေးရမှာလိုလို
 ယမ်းစိမ်းဝတ်စုံဝတ်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဗလာနယ်ကိုပဲ
 ကာကွယ်ကြရမှာလိုလို

ရာသီဥတုတွေက ကျွန်မတို့ရဲ့ ပြတင်းပေါက် မှန်တွေမှာ
 သူတို့ရဲ့မျက်နှာတွေကို ဖိကပ်တယ်
 ကျွန်မတို့ရဲ့ ကြည့်မှန်တွေက သူတို့ကို ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားတယ်လို့
 သူတို့ပြောတယ်
 သူတို့ဟာ ကျွန်မတို့ရဲ့ အသောဇာတ်ကို ကြည့်နေရတာပါတဲ့

ကျွန်မတို့က ကျွန်မတို့ရဲ့ အဝတ်ဟောင်းတွေကို သူတို့ဆီ ပစ်ပေးတယ်
ကျွန်မတို့ရဲ့ အငွေပျံ နေ့လယ်စာ အကြွင်းအကျန်တွေကို ပေးတယ်

အရာအားလုံးဟာ ဟန်သက်သက်၊ လီဆယ်မှုသက်သက်
အိမ်က အမြင်လှည့်ဖျားထားတဲ့ ရုပ်ပုံကားချပ်
အိမ်ရဲ့ ရက်မတန်းတွေမှာ လမ်းမီးတိုင်အလင်းတွေ ရောင်ပြန်ဟပ်တယ်
သစ်အယ်ပင်က လေကို အန်တုနေတဲ့၊
အဲဒီ လင်းပိုင်ကို၊ အဲဒီ ဖန်မှုတ်သမားကိုအံတုနေတဲ့၊ စာသားအတိုင်း
လိုက်လံ ရွတ်ဆိုတယ်
ကျွန်မတို့အမေရဲ့ ဖြူရော်ရော် လိုင်နင်စတွေနဲ့ အံကိုက်သွားဖြစ်နေတဲ့
ကျဆင်းမှုရဲ့ အသွင်
ကောင်းကင်အလင်းကတစ်ဆင့် ဘုရားသခင်နဲ့ စကားလက်ဆုံကျနေခိုက်
ကျွန်မတို့ အဖေရဲ့ မီးလျှံညီးညီး မိန့်ခွန်းတွေ

လှည့်ဖျားခံစိတ်နဲ့ အတုအယောင် စိတ်အားထက်သန်မှုတို့ရဲ့ ပြဇာတ်
ကားစင်တင်ခံရသူ တစ်ဦးတည်းရဲ့ ဝေဒနာသာလျှင် စစ်မှန်တယ်
သတ်မှတ်ထားတဲ့ အချိန်တွေမှာ နံရံပေါ်ကနေ သူ ဆင်းလာတော့
သူ့ရဲ့ အနှိပ်စက်ခံ လက်တွေက ဖျက်မရတဲ့ အမှတ်အသားကို
အင်္ဂါတေပေါ်မှာ ချန်ရစ်တယ်။

ဆူးချုံနဲ့ ဂျူနီပါ အပင်တွေကို
 ကျွန်မတို့ရဲ့ မျှော်လင့်ချက် ပျက်သုဉ်းခြင်းအကြောင်း ရှင်းပြခဲ့ပြီးပြီ
 အဲဒီလူစိမ်းဘာသာစကားကို ပြောနိုင်တဲ့ ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူဆိုလို့
 သူတို့ပဲ ရှိတယ်
 တလည်းပင်ရဲ့ ပခုံးပေါ်မှာ ကျွန်မတို့ ငိုယိုခဲ့ကြပြီးပြီ
 တလည်းပင်ဟာ ကျွန်မတို့ရဲ့ အိမ်အဝင် လှေကားပေါ်မှာ
 လစဉ် သွေးယိုထွက်တယ်

သစ်တောနဲ့ တွေ့ဆုံပါရစေလို့ ကျွန်မတို့ တောင်းဆိုခဲ့ပြီးပြီ
 မြေလူးငှက်နှစ်ကောင်ရဲ့ ထွက်ဆိုချက်ကိုလည်း ပေးခဲ့ပြီးပြီ
 'ဆိတ်' ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ကျွန်မတို့ ဘယ်ပြန်ညာပြန် ရေးခဲ့ကြောင်း
 သူတို့ မြင်တွေ့ခဲ့တယ်
 အကွရာကို ကျွန်မတို့ အနိုင်တိုက်ခဲ့ပြီးပြီ

ကျွန်မတို့အတွက် ဖိနပ်ချုပ်ပေးသူက သက္ကတလို ပြောတယ်
 ဓမ္မဆရာနဲ့ စမ်းချောင်းတို့က လက်တင်လို ပြောတယ်

ငှက်ဗေဒကို မသိလို့ ဆိုပြီး ကျွန်မတို့ အပြစ်တင်ခံရတယ်
 ဒါတောင် ကျွန်မတို့က ကြယ်တိုင်းရဲ့ နာမည်ကို သိနေတာ၊
 ပြီးတော့ ကောင်းကင်ရဲ့ စာမျက်နှာထက်က သူတို့ရဲ့ ပုဒ်ဖြတ်ပုဒ်ရပ်တွေကို
 သိနေတာ။

ကျွန်မတို့အမေက ပြောလေ့ ရှိတယ်
 ကျွန်မတို့ရဲ့ငိုသံတွေဟာ လမင်းရဲ့ပြတင်းမှန်တွေကို ကုတ်ခြစ်လိမ့်မယ်တဲ့
 ပြီးတော့ လမင်းကို နို့ညှစ်တဲ့ သင်္ချိုင်းဂူတွေရဲ့ ထောင့်စွန်းတွေကို
 ခြစ်ထုတ်ပစ်လိမ့်မယ်တဲ့

အမေက သူ့ရဲ့ ကျောပြင်ကုန်းစောင်းရှည်ကြီးကို
 ကျွန်မတို့ဘက် မှီထောင်ထားတယ်
 နံရံတွေရဲ့ စိုစွတ်မှုကို စစ်ကြောမေးမြန်းမလို့၊
 ယမ်းစိမ်းရဲ့ ပြိုကွဲသွားတဲ့ အကွရာကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်ဖို့၊
 မြို့ကြီးရဲ့ ဝမ်းအောက်ဘက်မှာ
 ရေးထွင်းထားတဲ့ သင်္ကေတတွေကို ဘာသာပြန်ဖို့၊
 မြို့ကြီးကို အမေ သိပုံက ၎င်းရဲ့ အနားသတ်မျဉ်းတွေလောက်ပဲ
 ဈေးဝယ်အိတ်ရဲ့ အလွန်ကို
 သူ ဘယ်တုန်းကမှ မသွားခဲ့တာကြောင့်လည်း ပါတယ်
 မီးအိမ်ရဲ့ မရေရာတဲ့ နယ်စပ်တွေကိုလည်း သူ ဖြတ်ကျော်လေ့ မရှိဘူး
 မြို့ကြီးက သူ ပစ်ပယ်လိုက်တဲ့ မိုးတွေကို ကျွန်မတို့ဆီ စေလွှတ်တယ်
 ပြီးတော့ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ချွဲသံနှောတဲ့ နှင်းက
 သူ့ရဲ့အပွင့်တွေကို တလည်းပင်ရဲ့ နားရွက်တွေမှာ သွားချိတ်တယ်

ကမ္ဘာပြိုဟ်ကို ဆေးကြောပစ်ရမယ်ဟေ့၊
 ဘုရားသခင်ကို ဆေးကြောပစ်ရမယ်ဟေ့၊
 လို့ ကျွန်မတို့အမေက သူ့ရဲ့ခါးစည်းကို ချည်နှောင်ရင်း အော်လိုက်တယ်။

ကျွန်မ အမေဆိုတဲ့ စာလုံးကို ရေးတယ်
 အမယ်အိုတစ်ယောက် ညနေချိန်ရဲ့ မရေရာမှုထဲကနေ ပေါ်ထွက်လာတယ်
 မင်္ဂလာဝတ်စုံတစ်ခုထဲကို လျှောခနဲ ဝင်တယ်
 ပြတင်းပေါက်ပေါင်ပေါ်မှာ ခြေဖျားထောက် ရပ်တယ်
 ရန်စွယ်ငေါငေါ မြို့ကြီးဆီ လှမ်းအော်တယ်
 လမ်းမီးတို့ရဲ့ ဆောင့်ကြားကြား လူမျိုးစုကို ဟောပြောတယ်
 နာရီတွေရဲ့ ရှေ့မှာ သူ့ရင်ဘတ်ကို ဆွဲဖွင့်ပြတယ်
 သူ့ရဲ့ကြေကွဲမှုတွေ တည်ရှိနေတဲ့ နေရာအတိအကျကို ပြလိုက်တယ်
 အဝတ်တွေကို သူ ချွတ်တော့ ညင်ညင်သာသာ ချွတ်တယ်
 သူ့ရဲ့ကိုယ်ပေါ်က အရေးကြောင်းတွေ တွန့်ခေါက်ကုန်မှာ သူ စိုးတယ်
 လေထုကို နှောင့်ယှက်သလိုဖြစ်မှာ သူ ကြောက်တယ်

ကျွန်မရဲ့အမေမှာ သူ့ကိုယ်ပိုင် အဝတ်ချွတ်နည်း ရှိတယ်
 သူ့ချွတ်နည်းက ဂုဏ်သရေပျက် ဗိုလ်ချုပ်တစ်ယောက်ဆီကနေ
 ဆုတံဆိပ်တွေကို ပြန်ချွတ်သိမ်းလိုက်တာမျိုး

ကျွန်မအမေရဲ့ အိတ်ကပ်တွေထဲမှာ အေးစိမ့်နေတဲ့ အနံ့အသက်တစ်ခု
 ရှိတယ်
 နွေရာသီရဲ့ ပြတင်းပေါက်တွေကို ပေါက်ခွဲပစ်ဖို့ ကျောက်စရစ်ခဲသုံးလုံး
 ရှိတယ်

ကျွန်မအမေရဲ့ ဝတ်စုံဟာ နီဝင်ဘာရဲ့နှင်းတွေ အားလုံးကို သောက်မျိုခဲ့ပြီးပြီ
 ငှက်သေတွေရဲ့ ငိုသံတွေက ဝတ်စုံအနားကွပ်မှာ အပေါက်တွေ ဖောက်တယ်

သူ့ရဲ့ အသိမဲ့ လက်တွေပေါ်ကနေ ၎င်းငှက်သေတွေကို သူ လိုက်ဖမ်းတယ်
 စကားလုံးတွေရဲ့ နှုတ်ဆိတ်ခြင်းနဲ့၊
 အတွင်းဘက်မှာ လှဲဖြူခံထားရတဲ့ နံရံတွေရဲ့ အတွင်းဘက်ဆီက
 ပဲ့တင်သံတို့ရဲ့ ရှိမနေခြင်းနဲ့၊
 ၎င်းငှက်သေတွေကို ဖော်ကားပစ်လိုက်တယ်

တစ်ခါတစ်ရံမှာ ဖြစ်တတ်တာက
 လေထုအနေနဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ ဝီရိယတွေ ကြီးနေပါစေ
 ကျွန်မရဲ့အမေ အိပ်ရာက ထတယ်
 ဂေါ်ပြားတစ်လက်ကို လက်နက်သဖွယ် ကောက်ကိုင်တယ်
 မြေကြီးတွေကို ဂေါ်ပြားတစ်ပြည့်စာ ကော်ကော်ထုတ်ပြီး
 မှောက်လှန်ပစ်တော့
 မြေကြီးတွေက သူ့ကို ဖုံးအုပ်တယ်
 စကားနည်းသူ အိမ်နီးချင်းတွေရဲ့ ဒေါသကို ဆွသလို ဖြစ်စေတယ်
 အဲဒီအိမ်နီးချင်းတွေ ဆိုတာက နာရီတွေကို ကျောခိုင်းခဲ့ကြသူတွေ
 ပြီးတော့ မြက်ပင်နဲ့ သူတို့ရဲ့ အကြားက ဆက်နွယ်မှု အားလုံးကို
 ဖြတ်တောက်ပစ်ခဲ့သူတွေ
 အမေ့ရဲ့ အေးစိမ့်မာခဲ၊ ဟောဟဲလိုက် မောပန်းနေမှုက မြေကြီးကို ထိုးခွဲ၊
 အဲဒီအခန်းရှိတဲ့ နေရာအထိ ရောက်သွားတယ်
 အဲဒီအခန်းထဲမှာ နေရောင် မရှိလေတော့
 အမေက သူ့ရဲ့ဒူးတွေကို အရောင်လင်းစေတယ်၊
 သူ့ရဲ့မျက်ရည်တွေကို တလက်လက် တောက်ပစေတယ်။

ဖန်သားရဲ့အောက်မှာ လူသေယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့
 နောက်ကျို မျက်ရည်တွေ
 အဲဒီမျက်ရည်တွေကို ငြီးငွေ့သွားခဲ့သူ အမေဟာ
 သူ့ရဲ့ ဥယျာဉ်ဘက်ဆီ လှည့်ထွက်သွားတယ်
 တလည်းပင်ရဲ့ ကိုယ်ပေါ်က ချွေးတွေကို တိတ်သွားအောင် လုပ်တယ်
 သံပရာပင် ပါချထားတဲ့ ချေးတွေကို ရှင်းလင်းတယ်

အမေ့ရဲ့အိမ်အဝင်လမ်းကို အပြာရောင်ဖြစ်စေခဲ့သူ ညနေခင်းက
 အမေ့ကို ဖက်ယားပင်တို့ရဲ့ ဒေါသခံတွင်းဝထံ နှင်းအပ်တယ်
 ဖက်ယားပင်တို့က အမေ့မှာရှိတဲ့ အရိပ်နဲ့ အကြင်နာတရားထဲကနေ
 သူတို့ရဲ့ဝေစုကို ပြန်လည် တောင်းယူတယ်၊
 ပြီးတော့ နွယ်ပင်က လက်ဝါးကြီးအုပ် သိမ်းထားတဲ့ တံတိုင်းတစ်ခုရဲ့
 အကာကွယ်ပေးနိုင်မှုကိုလည်း နွယ်ပင်ထံက ပြန်သိမ်းတယ်
 အင်္ဂါတေပေါ်မှာ ဖျက်မရအောင် ထင်ကျန်ခဲ့တဲ့
 ပန်းပွင့်ရဲ့ မအင်္ဂါအုပ်စု အရာကြီးကတော့ နွယ်ပင်ရဲ့လက်ချက်ပေါ့

အမေက သူ့ရဲ့အိပ်မက်ထဲမှာ
 နံရံမပါတဲ့ အိမ်တွေကို၊
 ဝဏ္ဏသံမပါတဲ့ စကားလုံးတွေကို၊
 သူ့ရဲ့အိပ်စက်ခြင်းအတွက်သာ အလင်းရောင်လွှတ်ပေးတဲ့ ကြယ်သေတွေကို၊
 အထပ်လိုက် အထပ်လိုက် စိတယ်
 ဥယျာဉ်တွေကိုတော့ အိပ်မရတဲ့ ညတွေအတွက် ချန်ထားလိုက်တယ်
 အဲသလို ညတွေဆို နိုက်တင်ဂေးလ်ငှက်တွေကို သူ စုဝေးခေါ်ယူရမယ်
 ပြီးတော့ သူ့ရဲ့အိပ်မက်အကြောင်းကို ပြောပြမယ်
 နိုက်တင်ဂေးလ်ငှက်တွေ အဖေကနေ သားဆီ
 အဆင့်ဆင့် လွှဲပြောင်းခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ပေါ့

အဝတ်ဗီရိုကို အမေ ဖွင့်တော့ သစ်ရွက်သေတွေကို တွေ့တယ်၊
 သစ်ကိုင်းတွေဆီကနေ အဝေးကြီး ခရီးနှင်လာခဲ့သူတွေ
 အမေက ရက်လုပ်နေတဲ့ အိပ်ရာခင်းအဆင်တွေထဲ
 သူတို့ကို ခေါက်ထည့်တယ်
 အနားကွပ်တွေနဲ့ အကြောအမျှင်တွေက တူညီတဲ့အမှောင်ထုထဲမှာ ရှိတယ်
 အိုမင်းရွဲ့စောင်း သစ်တောတစ်ခု တံခါးဝမှာ ပေါ်လာတော့
 အိမ်သော့က ထူးဆန်းတဲ့အသံကို ပြုတယ်
 သစ်တောကလည်း လီနင်စတွေရဲ့ အရိပ်ကို ဝေစု လာတောင်းတာပဲ
 အိမ်အဝင်လှေကားထစ်မှာ သူ့ရဲ့အရှက်တရား ရွံ့ပေရာတွေကို ချန်ခဲ့တယ်။

ကျွန်မရဲ့မီးအိမ်ကို ထွန်းညှိဖို့ ကြယ်တစ်ပွင့်ပေးပါ၊
 ပြတင်းပေါက် ရှုတ္တာတွေရဲ့ မျက်ရည်တွေကို
 မူလအတိုင်း ထိန်းသိမ်းထားဖို့
 ဆားနည်းနည်း ပေးပါ၊
 တံခါးတွေရဲ့ဒဏ်ရာကို သက်သာစေဖို့ ဆီနည်းနည်း ပေးပါ၊
 ကြောက်စိတ်နဲ့ တောင့်ခဲ သေဆုံးသွားသူ ပေါင်မုန့်ကို မြေမြှုပ်သဂြိုဟ်ဖို့
 လက်နှစ်ဖက် ပေးပါ

အမေ၊ ကောင်းကင်အလင်းက တစ်ဆင့်
 ဘုရားသခင်ကို လျှောက်တင်နေတဲ့ အမေ့ရဲ့အသံကြောင့်
 မြေကြီးက တလည်းပင်ကို ကိုက်ခဲ့ပြီ

အမေက သူ့ရဲ့အိပ်မက်တွေထဲမှာ အဝေးကြီး လျှောက်သွားနေတော့
 ဗလာကျင်းနေတဲ့ သူ့အိပ်ရာကိုသာ ကျွန်မတို့ ရှာတွေ့တယ်
 အိပ်ရာခင်းတွေ၊ စောင်တွေတောင် မရှိ
 အဲဒီအိပ်ရာခင်းတွေ၊ စောင်တွေကိုတော့
 သူ့ရဲ့ အိပ်ပျော်နေတဲ့ ခြေထောက်တွေနဲ့ နင်းဖြတ်ကျော်လွန်ရာ
 တိုင်း ဒေသတွေဆီ
 သူ ယူဆောင်သွားခဲ့တယ်၊ အဲဒီအရပ်ဒေသတွေမှာ သူ့ရဲ့လက်ကောက်တွေ၊
 ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ဝိညာဉ်တို့ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့တယ်
 နောက်တော့ အဲဒီအရာတွေ အားလုံးကို သူ့ရဲ့ ခေါင်းအုံးအောက်မှာ
 ပြန်ရှာတွေ့တယ်၊
 မျက်စိနဲ့ မမြင်နိုင်တဲ့ သူ့ရဲ့ အိပ်စက်ခြင်း လမ်းညွှန်စာအုပ်ကလေးနဲ့
 တွဲလျက်

မီးထဲမှာ သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးရှုံးခံနိုင်သူ ကျွန်မရဲ့အမေဟာ
 ဆောင်းရာသီရဲ့ ဖိစီးမှုထဲ၊
 ကြယ်တာရာတည်နေရာတိုင်းကိရိယာအဖြစ် ဟန်ဆောင်နေတဲ့
 လမ်းရဲ့အရိပ်ထဲ၊
 ကျွန်မတို့ရဲ့အိမ်ကို ပေးအပ်လိုက်တယ်

အမေ့ကို မြေကြီးထဲမှာ ကျွန်မတို့ ရှာတယ်
 မြေကြီးထဲမှာ သူ့ရဲ့သားရဲတွင်းကို သူ တူးထားတယ်
 ကျောက်တုံးတွေကြားမှာ အမေ့ရဲ့နာမည်ကို ကျွန်မတို့ အော်ခေါ်တယ်
 ကျွန်မတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အသံတွေကို ပြန်ပြီးခြောက်လှန့်တယ်၊
 ပြီးတော့ ကျွန်မရဲ့အမေနဲ့
 မီးကို မြင်တွေ့ခဲ့သူ ပဲ့တင်သံက ... ဘေးကနေ ဖြတ်သွားတယ်။

အမေက ပြောတယ်

စာမျက်နှာတွေကို နောက်ကနေ မလှန်နဲ့တဲ့

ပြောင်းပြန်လုပ်ခံရတဲ့ စကားလုံးတွေဟာ မူးသွားလိမ့်မယ်တဲ့

အလျဉ်ပြတ်သွားတဲ့ မင်ဟာ ပျက်သွားတဲ့ နို့လိုပဲ အချဉ်ပေါက်တယ်

ကျွန်မတို့ လှန်လှောကြည့်ရှုနေတဲ့ စာအုပ်တွေကို

သစ်တောဆီကနေ ရတယ်

သစ်တောက ကျွန်မတို့ စာဖတ်နေတာကို အခွာခံရတဲ့ သစ်ခေါက်ရဲ့

အော်သံစူးစူးကနေ စောင့်ကြည့်တယ်၊ အော်သံစူးစူးဟာ

စာမျက်နှာတွေရဲ့ အရေပြားအောက်မှာ အသံဆက်မြည်နေတယ်

ဩဂုတ်လရဲ့ အမှောင်ထုထဲမှာ ကျွန်မတို့ စာအုပ်ဖတ်တယ်

နဂါးငွေ့တန်းက ၎င်းရဲ့ ပိုလျှံကြယ်တွေကို ရှင်းထုတ်ပစ်လိုက်တဲ့အချိန်၊

ညက ညရောက်သည်အထိ (ဘေးမျဉ်းတွေ မပါဘဲ)

သူ့ကိုယ်သူ ဆန့်ထုတ်ပစ်လိုက်တဲ့ အချိန်ပေါ့။

From The Seven Honeysuckle Sprigs of Wisdom

ကျွန်မရဲ့ရွာမှာ ရေတံခွန်သုံးခု ဘုရားကျောင်းသုံးခု ရှိတယ် ဒါပေမဲ့
ဘုန်းကြီး မရှိဘူး နောက်ဆုံးတစ်ယောက်က အာရမေးယက် ဘာသာ
စကားနဲ့ အာတဲ့ ကျီးကန်းတစ်ကောင်နောက်ကို လိုက်သွားတယ်

ကျွန်မရဲ့ရွာမှာ အချိန်ကအလောတကြီး နိုင်လွန်းတာကြောင့် မိန်းမတွေဟာ
ခုနစ်ရက်တည်းနဲ့ သားပေါက်ကြတယ် ရှင်တို့ တခြားနေရာတွေမှာ
တွေ့ရတဲ့ဟာတွေနဲ့ ထူးမခြားနား၊ မလုံ့တလုံ့ပဲ

ကျွန်မရဲ့ရွာက မြစ်ဟာ သူ စတင်စီးဆင်းရာ နေရာဆီ ပြန်လှည့်စီးဆင်းတယ်
ကားသုံးစီး၊ ဘုရားဖူးတွေကို ဆွဲငင်ခေါ်ယူတဲ့ ဆေးရည်စိမ် သူတော်စင်
တစ်ပါး စတဲ့ ဓနတွေကို ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ရွာနီးချုပ်စပ်က ရွာငယ်လေးကို
ဖြတ်ပြီး မစီးချင်လို့ပါပဲ

အာရမေးယက် - Aramaic Language (အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသမှ ရှေးသုံး
ဘာသာစကားတစ်ခု၊ ဟီးဘရူးဘာသာစကားနှင့် နီးစပ်မှု ရှိသည်)

ဖိနပ်ချုပ်သမား မွတ်ခံတားက
 သူ့ရဲ့ခေါင်းကို နေရောင်ခြည်ကနေ ကာကွယ်ရင်း
 ပြောင်းပြန် သတင်းစာကို ဖတ်တယ်
 သူတောင်းစားမ ဝဟီဘာက
 ဘုရားကျောင်း ဖန်ချိုင့်ထဲက ဝိုင်ကို
 အိတ်ပုန်းတွေ ပါတဲ့ သူ့ရဲ့ဘောင်းဘီထဲ သွန်မှောက်ထည့်တယ်
 မကြာခင်ကမှ လင်သေထားတဲ့ မရီယမ်က
 ဘေးက ဖြတ်သွားတဲ့ သစ်ပင်မှန်သမျှနဲ့ ချစ်မှုပြုတယ်

ကြက်မကို မြေခွေး ရှာတွေ့သွားရတာဟာ
 အော်ငိုနေတဲ့ ကြက်ပေါက် လေးကြောင့်ပဲလို့
 အဲဒီ မရီယမ်ကပဲ ပြောတယ် မရီယမ်ရဲ့ ဥယျာဉ်က
 ပဲပင်တွေကို စိတ်ဆိုးနေတယ်
 ဒါကြောင့် မရီယမ်က ကျောက်စရစ်ခဲတွေကို အခွံနွာတယ်
 ရာသီပေါ် အကောင်းစား ကျောက်စရစ်ခဲတွေဟာ
 မရီယမ်ရဲ့ အသားပြုတ်အိုးထဲမှာ
 တအုံနွေးနွေးနဲ့ ဆူတယ် ဆိုရုံလေး
 အမြီး ခုနစ်ချောင်းပါတဲ့ စမ်းချောင်းက မရီယမ်ရဲ့အိပ်ရာထဲမှာ အိပ်တယ်

ကျွန်မရဲ့ရွာက သင်္ချိုင်းနှစ်ခုကို ရထားတယ်
 သင်္ချိုင်းတစ်ခုက နွေရာသီအတွက် ကောင်းကင်အထိ ပွင့်တယ်
 နောက်တစ်ခုက ဆောင်းရာသီအတွက်၊
 ဆောင်းသင်္ချိုင်းက ကြီးလွန်းလိုက်တာများ
 သေသူဟာ သူ့ခြေထောက်တွေကို ဆင်းပြီး ကိုယ်ကိုဆန့်ထားလို့ ရတယ်
 ဖာရီးဘုရင်တွေလို